

LBRIS

We know
books

Tom Sawyer

Adaptare de
Saviour Pirotta

Ilustrații de
Vince Reid

Traducere din limba engleză de
Dașa Suci

Editura Paralela 45

Redactare: Maria-Magdalena Trandafir
Corectură: Mihaela Cosma
Tehnoredactare & DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Tom Sawyer / adapt. de Saviour Pirotta; il. de Vince Reid;
trad. din lb. engleză de Dașa Suci. – Pitești: Paralela 45, 2022
ISBN 978-973-47-3610-2

I. Pirotta, Saviour (adapt.)
II. Reid, Vince (il.)
III. Suci, Dașa (trad.)
087.5

Tom Sawyer

Adaptare după povestea scrisă de Mark Twain

Copyright © Arcturus Holdings Limited

Romanian edition published by arrangement with Agenția Literară Livia Stoia

Copyright © Editura Paralela 45, 2022

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

COMENZI – CARTEA PRIN POȘTĂ

EDITURA PARALELA 45

Bulevardul Republicii, nr. 148, Clădirea C1, etaj 4, Pitești,
jud. Argeș, cod 110177

Tel.: 0248 633 130; 0753 040 444; 0721 247 918

Tel./fax: 0248 214 533; 0248 631 439; 0248 631 492

E-mail: comenzi@edituraparelela45.ro

Tiparul executat la tipografia Editurii Paralela 45

E-mail: tipografie@edituraparelela45.ro

Cuprins

CAPITOLUL 1

Văruitul gardului..... 4

CAPITOLUL 2

Fantomele din cimitir..... 14

CAPITOLUL 3

O insulă și o înmormântare 24

CAPITOLUL 4

Sub cruce..... 34

CAPITOLUL 5

Pericolul din peșteră..... 46

CAPITOLUL 6

Comoara..... 56

Văruițul gardului

— Nu-i corect, a mormăit Tom Sawyer, ieșind din casă cu o bidinea.

Mătușa lui, Polly, îl urma cu o găleată plină cu var.

— Asta ca să te înveți minte să mai chiulești de la școală, Tom, a spus ea.

— Și să minți, a adăugat Mary, verișoara lui Tom, care a ieșit în urma mătușii.

— I-am promis mamei tale, înainte de a muri, că o să am grijă de tine și de fratele tău, Sid, a spus mătușa Polly. Prin asta înțeleg și să te învăț să-i ascuți pe cei mai în vârstă.

— Și să spui adevărul, a chicotit Mary. Era o sâmbătă foarte calduroasă. Toți copiii din St. Petersburg obișnuiau să meargă la râu pentru a se scălda. Nu și Tom. El trebuia să văruiască gardul grădinii drept pedeapsă că lipsise de la școală.

Ușa din față s-a închis în spatele mătușii Polly și a verișoarei Mary. Pe Tom l-a părăsit curajul. Gardul era mare. Nu avea cum să-l termine de văruiț până la sfârșitul zilei, darămite să mai apuce să se scalde.

Avea nevoie de ajutor. Oare să plătească niște prieteni, care să se ocupe de văruiț? Tom și-a golit buzunarele ca să vadă cât putea să le dea. Avea doar două bile de sticlă și câteva bucăți de sfoară.

Situația părea disperată, dar i-a venit o idee cât se poate de bună. Primul băiat care a trecut pe lângă casă a fost prietenul său, Ben Rogers, care se prefăcea că e un vapor mare cu abur. Lua câte-o mușcătură dintr-un măr mare și zemos, printre sunete de sirenă.

— Vii la râu, Tom?

Tom a luat bidineaua și a început să văruiască.

— Cine ar vrea să se scalde când are un gard frumos de vărui?

— Vrei să spui că preferi să stai acasă și să muncești? a strigat Ben.

— E muncă doar când nu vrei s-o faci!

Ben s-a uitat la gard.

— Te rog, aș putea să văruiesc și eu?

Tom a aruncat mai mult var pe gard.

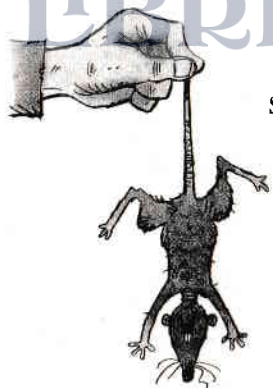
— Nu sunt sigur c-ai să faci o treabă bună, Ben.

— Îți dau ce mi-a rămas din măr, l-a rugat bietul băiat.

— Bine, s-a învoit Tom în cele din urmă.

El s-a așezat pe iarbă și a luat o mușcătură bună din mărul lui Ben. Șmecheria lui funcționase. Iată că stătea la soare și se odihnea, pe când Ben făcea toată munca grea. A venit un alt prieten, Johnny Miller. Și el a vrut să dea cu bidineaua. Tom nu l-a lăsat până când nu i-a dat zmeul.

În scurt timp, copiii care voiau să dea cu bidineaua formaseră o coadă lungă. Când gardul a fost vărui, Tom avea deja o colecție de trofee, printre care bile de sticlă, jucării, chiar și un șobolan mort

agățat de o bucată de sfoară.

Tom a învățat o lecție grozavă în acea zi călduroasă de vară. Dacă vrei să le vinzi ceva oamenilor, fă în așa fel încât acel lucru să fie greu de obținut. Astfel vor vrea toți să-l aibă.

Apoi a intrat s-o întrebe pe mătușa Polly dacă poate merge la scăldat. Ea a fost atât

de uimită să vadă că tot gardul era vărui, încât i-a dat un măr.

Când a venit acasă de la râu, mai târziu, în acea după-amiază, Tom a zărit o fată în grădina judecătorului Thatcher, de peste drum. Aduna flori. N-o mai văzuse niciodată până atunci.

— Bună! a strigat Tom.

Fata nu l-a băgat în seamă. Băiatul a făcut roata de câteva ori ca s-o impresioneze. Ea tot nu s-a uitat în direcția lui. În schimb, a aruncat o panseluță peste umăr și a intrat în casă. Inima lui Tom bătea ca o tobă. Era cea mai drăguță fată pe care o văzuse vreodată. Chiar mai drăguță decât Amy Lawrence de la școală. Tom era îndrăgostit de Amy. Sau fusese până atunci. Inima lui îi aparținea acum doar acelei fete misterioase.

S-a repezit să ia panseluța și a pus-o lângă inimă. Avea de gând s-o păstreze până în ziua morții.

În dimineața următoare, Tom a ajuns târziu la școală.

— Thomas Sawyer! a strigat domnul Dobbins. De ce-ai întârziat?

Tom tocmai voia să inventeze o scuză, aruncând vina pe mătușa Polly, când deodată a zărit-o pe fata misterioasă. Stătea împreună cu celelalte fete, în partea lor de clasă, iar scaunul de lângă ea era gol. Tom a văzut imediat o ocazie...

— Am stat nițel de vorbă cu Huckleberry Finn, domnule, a răspuns el.

Fața domnului Dobbins s-a făcut roșie ca focul.

— Ce-ai făcut, Thomas Sawyer?

Huckleberry Finn era un copil al străzii, fiul unui bețiv. Dormea afară și fusese prins furând. Toți adulții îl considerau un exemplu foarte rău.

— Ți s-a spus să nu vorbești cu pușlamaua de Finn, a mârâit domnul Dobbins și a pus mâna pe nua.

— Scoate-ți haina, Thomas.

Mai târziu, Tom s-a așezat în bancă, dar fundul îl ustura. Prietenii lui chicoteau, însă el nu le-a dat atenție. Planul funcționase. Fusese pus să stea pe partea fetelor, chiar lângă fata misterioasă. Acesteia părea că-i este milă de el.

— Bună! a spus ea.

Lui Tom i-a săltat inima de bucurie. Vorbise cu el!

A pus o piersică în fața ei.

— Te rog, ia-o, a mâzgălit el pe tăblița de scris.